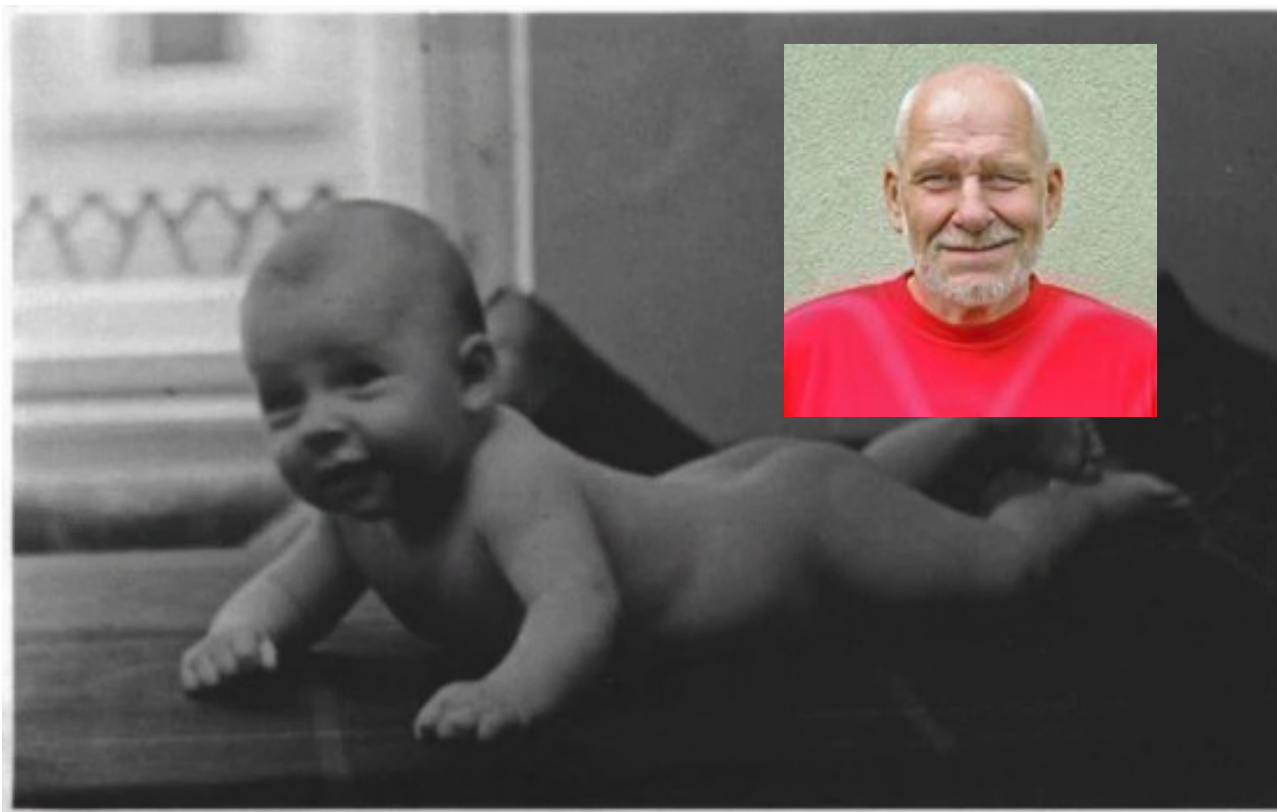

Tak šel můj život

Aleš Havlíček

Jmenuji se Aleš Havlíček, ale mám přezdívku Alfi. Žiji v Českém Těšíně. Narodil jsem se jako starší syn v rodině středoškolského profesora, matka byla úřednice. Na základní škole jsem patřil mezi lepší žáky, takže se předpokládalo, že půjdu dále studovat. Jako dítě jsem chodil do houslí, což mne nebavilo, protože se mi líbil klavír. Ale na ten nebyly peníze. Asi ve 12 letech mi učarovala kytara, na kterou hrál jeden kolega. Nakonec jsem si ji vyžádonil a začal jsem se učit hrát, napřed samozřejmě akordy. Potom jsem začal chodit do hudební školy..

S mým nejlepším kamarádem Jirkou jsme hráli na kytary a v šedesátých letech, v době začátků Beatles, jsme si taky založili skupinu. Vymysleli jsme si název [The Sharps](#), což asi nebylo gramaticky správně, ale nám to nevadilo, hlavně, že jsme měli anglický název. Jirka hrál sólovou kytaru, já basovou, kamarád ze dvora Vláďa bicí a jeho spolužák Vláďa doprovodnou kytaru. Chtěli jsme být jako Beatles. Hráli jsme písničky Beatles a Rolling Stones.

Cvičili jsme v prádelně, ve sklepě našeho domu, od níž jsem vzal vždycky klíče. Sestavili jsme si repertoár a v době konjunktury beatových skupin jsme dokonce měli jedno vystoupení na přehlídce skupin v Domě pionýrů a mládeže. Za to jsme dostali stovku a koupili jsme si za ni tamburínu. Vzápětí na to jsme se rozpadli, protože Jiří šel studovat na vysokou školu. Já jsem pak šel na gymnázium (tehdy SVVŠ). V průběhu studia na gymnáziu jsme hráli s Vláďou (kytaristou) v

Třinecké skupině Morava, s níž jsme jeli hrát na nějakou soutěž do severních Čech, už nevím, kde to bylo. Tam jsme vyhráli a hráli jsme večer na zábavě k tanci. To byly většinou improvizace, protože jsme neměli tak velký repertoár na celý večer.

Po maturitě na gymnáziu jsem se nedostal na vysokou na jazyky, jak jsem chtěl, tak jsem honem hledal, kam půjdu. Protože tři spolužáci nastupovali do tiskárny, šel jsem tam taky. Učili jsme se jako typografové. Ale protože jsme celou směnu stáli na nohou, bolely mě tak, že jsem si pomáhal z tiskárny pryč. To už jsem byl ženatý a myslel jsem si, že se budu živit jako profesionální hudebník. Ale nakonec jsem z toho kvůli rodině zrezignoval.

Šel jsem pracovat do papíren a hudbě jsem se věnoval napřed amatérsky a později poloprofesionálně. Udělal jsem si Lidovou konzervatoř obor kytara a pak jsem dokonce pár let učil (při zaměstnání). V práci jsem dělal přesčasy, přes týden dvanáctky, často v sobotu dopoledne a v sobotu večer jsem hrál v kavárně. V neděli dopoledne jsem samozřejmě spal, takže manželka si mě moc neužila a nakonec ji to zřejmě přestalo bavit a našla si náhradníka. Když jsem to zjistil, nemohl jsem to strávit a nakonec jsme se po vzájemné dohodě rozvedli.

Mě to psychicky vzalo a strávil jsem postupně několik let v léčebně. Bývalá manželka se mezitím znovu provdala a já jsem skoro deset let ze života promarnil, užitečné bylo jen to, že jsem se podle svých možností staral o rodiče, nebo oni se spíš starali o mne. Se svými dvěma syny jsem se stýkal, když měli na mě čas. Starší syn šel do Prahy a mladší v 17

letech začal bydlet se mnou. Poskládal si počítač a já jsem mu přitom finančně pomáhal. Když se po pár letech odstěhoval za prací do Rožnova, počítač si vzal sebou.

Koupil jsem si starší počítač, původně pro něho, aby se měl u mne s čím bavit, pak jsem mu přišel na chuť a postupně se stal počítač mým největším koníčkem, a tím zůstal dodnes.

Moje tvůrčí pokusy o povídky

Jak jsem se chtěl seznámit.

Po dlouhé, asi desetileté samotě, a životě v celibátu, jsem se na naléhání své kolegyně, která mě ,samozřejmě, jak už to ženy mají ve zvyku, chtěla oženit, nebo alespoň seznámit se ženou, jsem se konečně nechal zviklat ve svém přesvědčení, že už se nikdy v životě na ženu ani nepodívám, a souhlasil jsem.

Podala mi inzerát do AVÍZA, a pak nezbylo nic jiného, než čekat na odezvu. K mému velkému překvapení mi přišlo 25 dopisů z celé republiky. Protože nemám auto a nejsem boháč, rozhodl jsem se jít cestou "nejmenšího odporu", to znamená - odpovědět ženě z místa svého bydliště.

Vyšlo najevo, že pracuje v podniku, kde jsem kdysi pracoval i já, a tak z korespondence vyplývalo, že bychom mohli mít i nějaké společné zájmy. Po delším váhání jsem se rozhodl, že se s ní setkám osobně. Vyhledal jsem si adresu a zazvonil jsem. Otevřela mi žena, z které bylo poznat pouze, že je skutečně ženského pohlaví. Za ní vyběhlo asi pět psů, každý jiná pouliční směs. Oni je snad jedí, pomyslel jsem si a hledal jsem cestičku k ústupu. Bohužel jsem nebyl dost pohotový, abych zmizel beze slova. Řekla mi, že zrovna maluje a že na mne nemá čas. A kam prý chodím na pivo, ať na ní počkám v hospodě. Protože na pivo pravidelně nechodím, a chutná mi černé, řekl jsem jméno hospody, kde jsem skutečně párkrát na pivo byl.

Tak jsem šel na pivo a na ženu, která mne nijak nezaujala, jsem úplně zapomněl. Když později přišla a přisedla si ke mně, považoval jsem ji za profesionálku a tak jsem se choval velice chladně. Vyprávěla mi, že přišla z kriminálu. Dnes už nevím, zda mi řekla, proč byla zavřená, ale vím, že byla ještě velmi mladá a určitě by chtěla mít děti. Protože já už své děti mám, a další mít nechci, rozhodl jsem se, že s ní žádnou známost nenavážu. Přitažlivá pro mne nebyla. Koupil jsem jí nějaké pivo a pak jsem se jí snažil nějak pozbyt.

Přemluvila mne, abych s ní šel do jiné restaurace, tak jsem ji doprovodil, a po vypití dalšího piva a mém nezájmu jsem ji přenechal dvěma samcům, kteří si ji začali všímat.

Dnes, když jsem si po letech na to vzpomněl, a uvědomil jsem si souvislosti se za své chování trochu stydím, ale protože jsem buď schizofrenik nebo spíš možná autista, nemohu za to.

Pod rouškou tmy-Zdena

Voják spěchal do kasáren z práce. Bylo to přes celé město. Protože byl abstinentský, myšlenka na pivo ho nelákala. A kromě toho měl ještě půl hodiny do konce vycházky. Měl rád hudbu a tak zvolnil krok, když uslyšel z kavárny svoji oblíbenou píseň. Najednou uviděl v podloubí osamělou ženu. Také poslouchala a všiml si, že ho pozorně sleduje. Bylo jí kolem pětatřicítky. Alespoň tak ji odhadl. Když kolem ní procházel, zvolnil krok. Všiml si, že se za ním otočila. Řekl si, že zajde za roh, a tam počká, co se bude dít. Po krátké chvíli přišla. "Čekala jste asi na mne", řekl a položil jí ruku kolem ramen. Ucítil, jak pod jeho dotekem zjihla. Měl se ženami dosud malé zkušenosti, ale vždy jej přitahovaly zralé ženy. Protože měl smysl pro povinnost, domluvil si s ní další schůzku a utíkal, aby stihl být v kasárnách před večerkou.

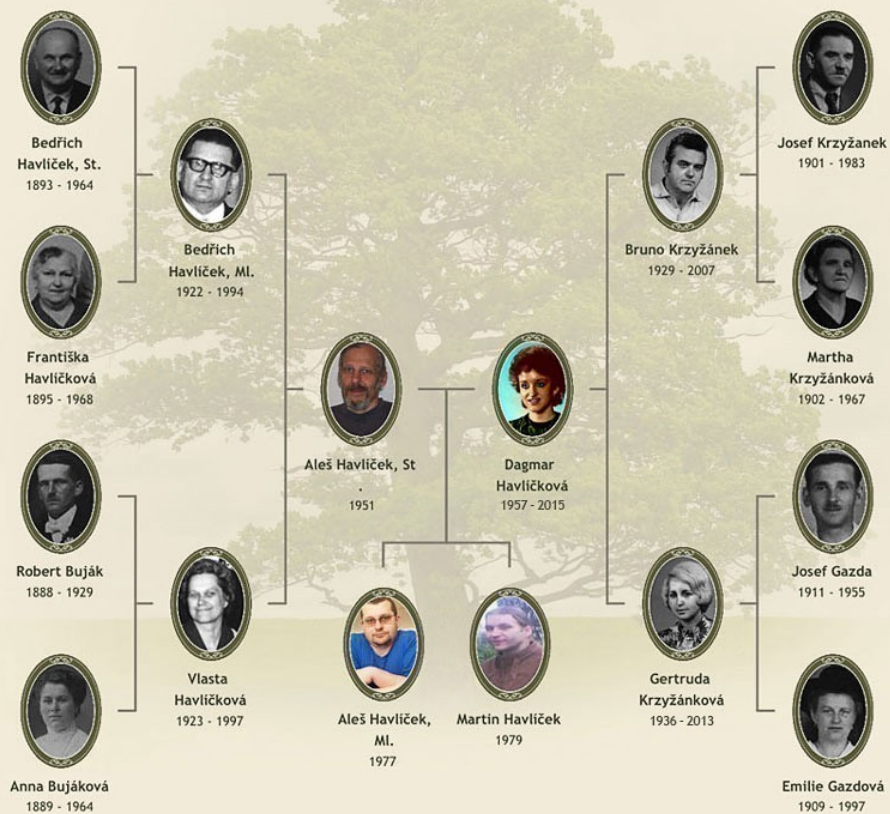
Pár dalších dní byl jako na trní. Nemohl se dočkat, až se sejdou a barvitě si představoval svůj první sexuální zážitek. Konečně přišel kýžený den. Měl celý den volno a tak se těšil na schůzku s ní. Když se setkali, měla tašku jako na výlet. Udělali si tedy malý jednodenní výlet po okolí. Povídali si, ukazovala mu místní pamětihodnosti, drželi se kolem pasu a líbali se. Líbilo se mu to a čekal, až přijde jeho první soulož. Konečně se unavila procházkou a mluvením. Zavedla ho na loučku na pokraji města. Byla porostlá asi půl metru vysokou trávou. Žena vybalila tašku, roztáhla deku a začala připravovat vše na piknik. Imponovalo mu její bezprostřední chování. Když se najedli, chvíli odpočívali, začali se líbat a pak přišla konečně jeho chvíle. Konečně přijde o panictví.

Písňe, které jsem složil:

1. Alfí's blues
2. Blues černého domu
3. Blues opuštěného chlapce
4. Hodinky
5. It's Not Right
6. Milostná
7. Please Be Good To Her
8. Write Me A Letter
9. Život je pouhý kýč
10. Malý zázrak
11. Odcházím
12. Balada o jednom rozchodu
13. Život je pouhý kýč
14. Ty jsi má láska
15. Zdálo se mi, zdálo
16. Má Betty
17. Píseň o štěstí
18. Obyčejná láska

<https://bandzone.cz/iband>

Rodina Aleš Havlíček, St. a Dagmar Havlíčková

Rodokmen

The Sharps

Byla to big-beatová skupina, která působila v 60. letech. Působila asi 3 roky a měla jedno veřejné vystoupení. Hrála písničky Beatles, Rolling Stones, *Apache* od Shadows. Měla jednu vlastní skladbu *Sen v Rhythm and Blues*, jejíž autorem jsem byl já. Potom se rozpadla, protože sólový kytarista odešel studovat na vysokou školu. Fotografie je z roku 1964.

Obsazení

Jiří Koutný - sólová kytara (sedící)

Vladimír Brosch - doprovodná kytara

Aleš Havlíček - basová kytara (stojící)

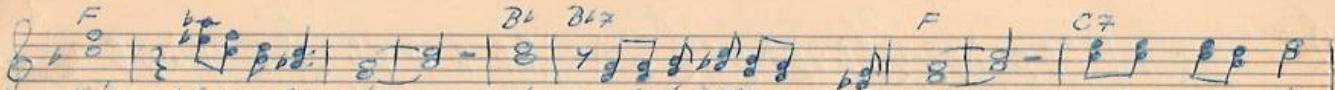
Vladimír Moravec - bicí nástroje

všichni zpívali

1966 R&B

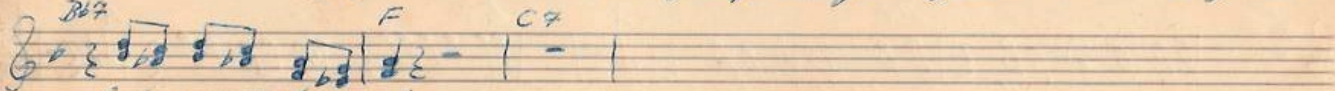
Ten v rhythm and blues

A. Haviš

Ji, tak ji měla spát, spí a slýchá rhythm and blues kráť. Když se probudí
 On, radí se jí krásný son, on v tom, co píšeš spolek ven. Věkem do přirody

Tenon stále umí jen blues, jak mluví, jak se zachová. Radí nám, jde velký vůdce
 Ach, do věčnosti byl jensen. Zdal se, i když byl krásný slunýden. Tenko marný son

bude se mnoha dancovat.
 pouze ona a já jen.

onachce stále dancovat.

zdať se mi v rhythm and blues jen.

24. 11. 1973

Balada o jednom rozchodu

H. Havlíček

Handwritten musical score for "Balada o jednom rozchodu" (Ballad about a breakup) by H. Havlíček. The score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of six staves of music with lyrics in Czech. The lyrics are:

Tedy už podzimní — chladem rojím tu, mne dýchá — a řídí jím neviditelná, —
 každý smutek vduší má — s loktem nízce lásky sen — namí mě po zemi (vždycky)
 už zmizel ten krásný den — navždy už je stánek — na — Na — mis — to
 abych libal. Tvoje rty a hladil Tvoji drahánské, zůstaly mi jen cigarety, prašná láhev a
 stary směr, namísto [atd.]

The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings (e.g., Cm, G7, Fm, G). The lyrics are written below the notes.

R & B

Blues opuštěného chlapce

H. Havlíček

Handwritten musical score for "Blues opuštěného chlapce" (Blues of a lonely boy) by H. Havlíček. The score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of two staves of music with lyrics in Czech. The lyrics are:

Všichni mě opustili, zůstal jsem tady sám — všichni, co mi byli milí, teď nemohu co si počít mám.
 Vím, že jsem a budu hrát svůj blues — nebudu do světa — teď už nikdy — kus.
 Jen kysara mi byla, bude také vždycky má. — Už jsem jíji šel — kdekoliv dojdeš — máš.
 Ne kysara si nekupuj, šel jsem do blues — a budu zpívat, píšeš do svého klavíru.

The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings (e.g., G, C7, D, C#). The lyrics are written below the notes.

9.10 - 16.10. 1934

Moderato

Odcházím

H: Otto Karel
Sl: Jan Koubek

Handwritten musical score for the song "Odcházím" (I am leaving). The score is written on four staves with lyrics in Czech. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The tempo is marked "Moderato". The score includes various musical notations such as notes, rests, and chords (G, D, Em, Hm, C, H7, Am, D7). The lyrics are:

Kraj už opí, větrá krouží, tiše spí, tisklívou, přes větrá smutná, v honěch zni-
jít —, nic, musí už jít —, Fine, Právě teď del boj, Blahodě, zít —
mlt se, rdt., —, pvi musí jít se, mlt za jejích, mlt —, unrat, když více
sbírat chtěl bys, da' chvo - jí, co brání, mrazu knížim jít —, at je nespát —

Blues černého domu

A. Karel

Handwritten musical score for the song "Blues černého domu" (Blues of the black house). The score is written on four staves with lyrics in Czech. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The tempo is marked "Moderato". The score includes various musical notations such as notes, rests, and chords (G7, C7, Gm, G7, D7). The lyrics are:

Na pokrají města, čertů, tím sláje, a vypráví, velmi, velmi chmurné. Má oděval, dříve
Někdo, šel do domu, napsal, komu, sláje, že šel do, černé, černé mrazí, Na k' šel do domu
Pod kon černou, šel do domu, sláje, a vypráví, velmi, velmi chmurné. Tam s k' šel do domu
P' prostě, napsal, pokrají, pro, sláje, napsal, že šel do, velmi, velmi chmurné. Uprostřed, z domu
Někdo, p' prostě, jít do, sláje, sláje, a vypráví, velmi, velmi chmurné. Někdo, p' prostě, jít do
Na pokrají města, kom, tím, sláje, sláje, a vypráví, velmi, velmi chmurné. Ten, tím, jít do, mrazí
na, napsal, pokrají, sláje, a vypráví, velmi, velmi chmurné. Někdo, p' prostě, jít do
Někdo, p' prostě, jít do, sláje, sláje, a vypráví, velmi, velmi chmurné. Někdo, p' prostě, jít do
Někdo, p' prostě, jít do, sláje, sláje, a vypráví, velmi, velmi chmurné. Někdo, p' prostě, jít do
Někdo, p' prostě, jít do, sláje, sláje, a vypráví, velmi, velmi chmurné. Někdo, p' prostě, jít do

Slowly

Ty jsi má lásko

A. Karelček

SOLO HARMONICA

Am Em F G7 C G7 Am Em F G7

2. vsteno sluska jsi jak pohádku kterou jsem vždy když

spkt. — Kde tuhle vlasti v sluncečném jasu začalá dohodu zari hmt. —

Fine Am D G Em Am D G H7

Ty jsi má lásko, po které jsem tužil, ty jsi má lásko, kterou jsem snil

C D H7 Em Am F D G7 C D

Ty jsi mě všechno ty jsi moje kniška, opravdu nevím, jak bych bez tebe žil. Ty jsi mě všechno,

H7 Em Am F D G

ty jsi moje kniška, opravdu nevím, jak bych bez tebe žil. —

Život je pohyblivý

A. Karelček

C F G C F G C Fine F F7

Přestože ho není nikde v světě, zpívám si píseň o Budíku, protože v má kytce fantazie

Budík říká vzhýbá raději rollus, a ručičky pospíchají před, čas ubíhá s radostí i v bolu,

Jak čas spěchá, tak moje tělo, nemám dě a už bude pryč, proto se nechám životem vést,

A protože je můj život kytce, tak je na mně, abych se vám smál, tančí se do života kytce,

A když je už do všeho pryč, protože život je pohyblivý kytce.

1. 2. 3. 4. G7

jeho bílá nahradí rybníky, i když se máme málem radost, i když můj život je pohyblivý kytce.

Když, jak by se nikde nemohl.

Slowly

Zpívám kalužím

podzim 1974

Někdo hledá v lásce smích - jiný úskalí - někdo hledá první hřích - jiný čeká v povzdálí -
 ten vybíjí v lásce zlost - ten zas hledá lééék - ten miluje pro radost, jiný proto, že má vztek.
 Já zpívám kalužím - zpívám píseň mráčkům, teď jenom toužím slunci úsměv vzít.
 Zpívám píseň svou navzdory všem hráčům, kteří nemohou lásku pochopit.

Zpívám kalužím

1) Někdo hledá v lásce smích, jiný úskalí
 Někdo hledá první hřích, jiný čeká v povzdálí.
 Ten vybíjí v lásce zlost, ten zas hledá lééék,
 Ten miluje pro radost, jiný proto, že má vztek.

Ref:

Já zpívám kalužím, zpívám píseň mráčkům,
 Teď jenom toužím slunci úsměv vzít.
 Zpívám píseň svou navzdory všem hráčům,
 Kteří nemohou lásku pochopit.

2) Jeden hledá v lásce jen duševní spojení,
 Jiný zase jenom sex a ukojení.
 Někdo chce jenom lásku jako čistý ciiiit
 Jiný chce zas jenom své hormony ukojit.
 3) Láska prý je přece jen vsutku taková.
 Tak ji hlídám každý den, jak se zachová?
 Prý je láska pouze jen sám úsměv a smích,
 Někdo zas ji pokřtí jen jako první hřích.

Rychle

Prosím tě, slunce

A. Hrdlička

Slunce, kde es star zapadl, v chvilu ti, vyhledal mi, napadá: Kdybych tak měl chas
 nádherný, bych si dlel nýčobil, slunce ani už bych nýčobil. Pakom bych se jen
 Slunce s náč obel; msto nýč obel by záč bried. Snad slunce moji přestě zghoví
 modlit už dem; Ach, slunce, vrať mi, prosím, dříve mē.
 snad dříve mōi otněkud vyloví. Slunce koweché, vrať mi dříve mē.
 Když mi je vādlo, dím že žpěl na mē, když mē, pak mē.

R&B

Hodinky

Alois Hrdlička

Přesvědčí mě hodinky, ukážou stálo mē, já si stálo pílkom; Znes to bude stálo obelka.
 Mnohý stálo na náč a jen stálo sám, nic se neda dít, obelka se čáče skiva.
 Je to vira nýč hodink, a stálo obelka, vstak pýže opelky, samom je k hodink.
 Nechť jen ži opatřit na náč pýže, upokojit jen a, a když jen obelka nemož.
 A v budce mē vídím ten svůj obelka, vstak, a pýže nýč, pak mē nýč nýč obelka.
 Ale stálo mē - mē, vstak, a pýže, a pýže nýč, a pýže nýč, a pýže nýč.
 A když budce opatřit, pak by pýže pýže, a pýže nýč, a pýže nýč, a pýže nýč.
 Snad jen ži pýže a pak ži pýže stálo obelka, a pýže nýč, a pýže nýč, a pýže nýč.

KOSMICKÝ LET číslo 1.

discus

A. Kottel und Fr

Handwritten musical score for "The Rose Tree". The score is written on five staves: Soprano, Alto, Piano, Bass, and Tenor. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The Soprano part has lyrics "The Rose Tree" and "The Rose Tree". The Alto part has lyrics "The Rose Tree" and "The Rose Tree". The Piano part has lyrics "The Rose Tree" and "The Rose Tree". The Bass part has lyrics "The Rose Tree" and "The Rose Tree". The Tenor part has lyrics "The Rose Tree" and "The Rose Tree". The score includes a double bar line and a repeat sign.

[illegible]

Handwritten musical score for a 5-piece band. The score is written on five staves, each with a different clef and key signature. The staves are labeled 'pau', 'gtr', 'bass', 'drum', and 'perc'. The music is in 4/4 time and features a variety of rhythmic patterns and melodic lines. The 'pau' staff has a treble clef and a key signature of one flat. The 'gtr' staff has a treble clef and a key signature of one flat. The 'bass' staff has a bass clef and a key signature of one flat. The 'drum' staff has a bass clef and a key signature of one flat. The 'perc' staff has a bass clef and a key signature of one flat. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'ad lib.' and 'f'.

A handwritten musical score for the song "The Rose Tree". The score is written on five staves. The first staff is the treble clef melody, the second is the alto clef melody, the third is the bass clef melody, and the fourth and fifth staves are for the piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The melody is in G major. The piano accompaniment consists of a simple harmonic pattern in the right hand and a bass line in the left hand. The score is written in ink on aged paper.

Handwritten musical score on five staves, featuring various instruments and a double bar line.

The staves are labeled on the left:

- spn
- synt
- piano
- kyt.
- bas.

The notation includes:

- Key signatures: $\text{F}\sharp/\text{C}\flat$ and $\text{F}\flat/\text{C}\sharp$.
- Time signatures: F/C and F/C .
- Notes: Quarter notes, eighth notes, and sixteenth notes.
- Rests: Whole rests and half rests.
- Accents: Tilde marks ($\sim$) above notes.
- Double bar line: A vertical line with a repeat sign (two dots) on the right side, indicating the end of a section.

KOSMICKÝ LET Č. 1.

- 1) Do stanice 5 "Nekonečná touha" vyjždí můj raketoplán
Cesta ze Země je ještě velmi dlouhá, jsem už zcela vyčerpan
Delegace hybridů už nás vítá
uprav mi mou kuklu a plyn
Nad krátery zelené slunce svítá
do lunárních serpentýn
- 2) Když je láska svázána zemskou tíží, obdivuji rychlost aut
Když v raketi do světa hvězd pak míří, hned cítíš se jak kosmonaut
Ovládací panel slasy zakrýváš
dáváš mi teď svou lásku znát.
Nic nedbáš, že Robot nám zrovna říká:
"Pozor, pozor, hrozí pád!"

REF: Let kosmický let, až ke hvězdám na výlet
Daleko je lidský svět, tisíce světelných let.

- 3) Do stanice číslo 6 "Věčná touha" vyjždí můj raketoplán
Cesta ze Země je ještě velmi dlouhá, zase jsem už vyčerpan
Delegace hybridů zase nás vítá
uprav skafandr, zažen strach
nad krátery modravé slunce svítá
v mezihvězdných prostorech
- 4) Přezli jsme to vše spolu bez váhony, končí cesta ke hvězdám
Na Zemi už jste zvoni všechny zvony, já zpětný chod zapínám
Vzpomínáš jak na Zemi voní tráva
střeží zakrýváš dojetí
a já rotna touhu "Být" překonávám
"na Zemi v tvém objetí".

REF: Let, kosmický let

- 5) Ze stanice číslo 6 "Věčná touha" vyjždí raketoplán
Cesta na Zemi je ještě velmi dlouhá, tak hodiny počítám
Vzpomínáš jak na Zemi voní tráva
střeží zakrýváš dojetí
a já rotna touhu "Být" překonávám
"na Zemi v tvém objetí". FINE

Děda Aleš na vojně

Mladí manželé

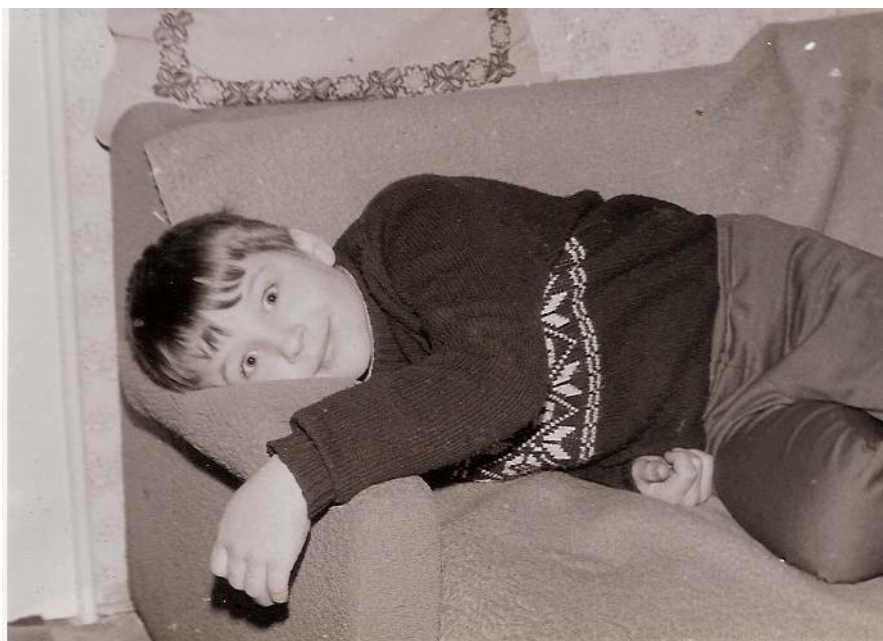

Dagmar a Aleš Havlíčkovi

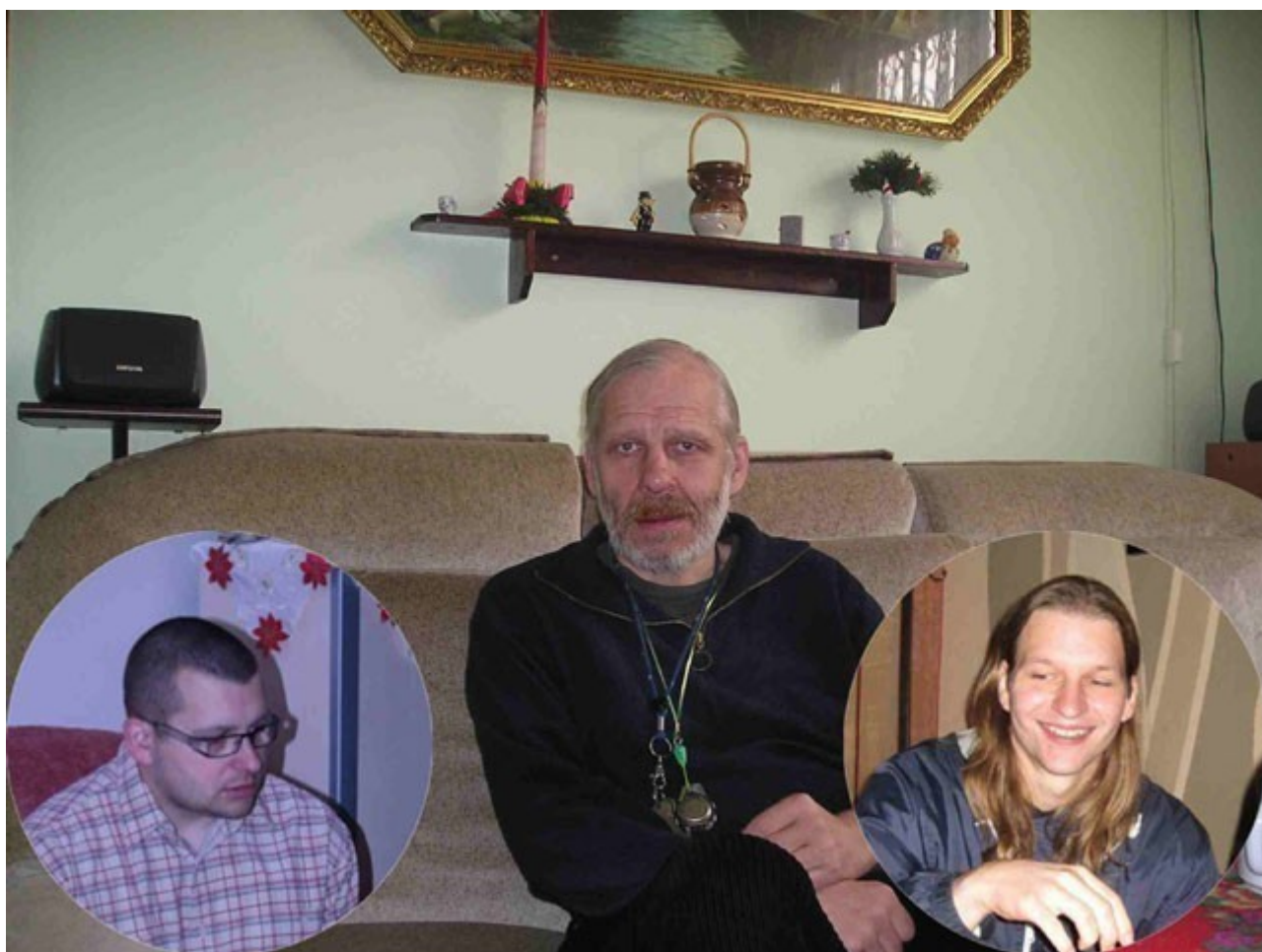
Rodinka v roce 1981.

Tatínek Martínek jako kluk.

Havlíčkovi muži

Skupina Bumerang

Skupina Bumerang

Obsazení:

Aleš Borkovec - klávesy, zpěv,†

Vladislav Kosek - kytara, zpěv,†

Roman Pindur - bicí, zpěv

Aleš Havlíček - baskytara

Byla to poloprofesionální skupina Vládi Koska, v níž jsem hrál do roku 1988 na baskytaru.

Hrála hity. Neměla žádnou vlastní tvorbu.

Babička Krzyžánková *6.12.1936 †11.2.2013

Dagmar Krzyžánková*1.5.1957 †21.3.2015

*Dotlouklo srdce,
které si přálo tolik žít...*

*V hlubokém zármutku oznamujeme všem příbuzným a známým,
že nás navždy opustila naše milovaná družka,
maminka, babička a tchyně,
paní*

Dagmar Belášová

*Zemřela po dlouhé, těžké nemoci dne 21. března 2015
ve věku nedožitých 58 let.*

*S naší drahou zesnulou se naposledy rozloučíme
tichou vzpomínkou v kruhu rodinném.*

Jménem pozůstalých :

*druh Josef Havelka
syn Aleš s partnerkou Olí
syn Martin s partnerkou Lucí
vnoučata Kubíček a Mareček*

Za projevy soustrasti děkujeme.

Děda Krzyžánek s Filipem
*16.11.1929 †7.4.2007

Bedřich Havlíček

(6. října 1922, Valašské Klobouky - 16. ledna 1994, Český Těšín)

(8.2.1923 - 4.4.1997), Vlasta

Bedřich Havlíček

(6. října 1922, Valašské Klobouky - 16. ledna 1994, Český Těšín) byl středoškolský pedagog, regionální historik, etnograf a vlastivědný pracovník. Narodil se jako prvorozený syn Bedřicha Havlíčka a Františky, rozené Bařínkové. Měl dva bratry, Ladislava a Zdeňka.

Pocházel ze sklenářské rodiny, která zapustila ve střediskovém městečku jižního Valašska hluboké kořeny. Vystudoval gymnázium ve Vsetíně, na němž 1941 maturoval. Měl v úmyslu studovat na vysoké škole, ale okupační režim za protektorátu takovou možnost zcela vylučoval. Nastoupil proto na soukromou obchodní školu ve Veverské Bítýšce; zde setrval krátce, neboť jej postihlo totální nasazení. Pracoval v pražském zeměměřičském ústavu (1942 - 44). Teprve po válce se zapsal na Filozofickou fakultu MU, kde ukončil studia 1948 dosažením kvalifikace středoškolského profesora v aprobaci dějepis - zeměpis. Na vysoké škole rovněž absolvoval přednášky z muzejnictví a národopisu; kontakty s prof. Václavíkem motivovaly jeho zájem o příslušné obory na celý život.

Již za středoškolských studií jej plně zaujala regionální historie a národopis Valašska, teprve po osvobození se mohl tomuto zájmu intenzivně věnovat. Do učitelských služeb nastoupil v Českém Těšíně na obchodní akademii, odkud měl z nabízených míst nejbližší do rodného Valašska. Byl inspirován lidovou kulturou, tradicemi a způsobem života moravskoslovenského pomezí. Získal hodně autentických poznatků z vyprávění pamětníků, pečlivě je zaznamenával, a tak zachoval rozsáhlý sběrný materiál etnografický i historicko-dokumentační.

Tematicky se Bedřich Havlíček věnoval otázkám historického místopisu, vývoji valašského soukenictví, dějinám dělnického hnutí na Valašsko-Kloboucku, důsledkům hospodářské krize ve 30. letech, na sklářskou výrobu, pulčínským pověstem, dějinám hradu Brumova, místopisnému vývoji obce Haluzic, tradicím lidového vyšívání, protifašistickému boji a významnějším úsekům ze středověkých a novějších dějin Valašska. Tyto práce publikoval v Jubilejní čítance o VK (1956), ve Zprávách OM VK (1958 - 59) a v knižní publikaci o dějinách Vlachovic (1988).

V pozdějších letech se zaměřil především na Těšínsko, kde byly předmětem jeho zájmu hospodářská výstavba okresu Karviná (1965), dělnické boje v OKR za průmyslové revoluce (1968), minulost a přítomnost Českého Těšína (1970), dějiny některých těšínských obcí, stavební památky a pamětihodnosti, lidová architektura a národopisné slavnosti v Dolní Lomné, jejichž zpravodaj Bedřich Havlíček od roku 1969 redigoval. V časopise Těšínsko uveřejnil kolem 70 zpráv o literatuře, nekrologů a jubilejních vzpomínek na významné osobnosti a kulturní výročí. Po dobu celoživotního působení na obchodní akademii v Českém Těšíně připravil na ekonomické povolání několik generací absolventů, stál u zrodu Těšínska (od r. 1957), byl jeho dlouholetým redaktorem; zakládal Muzejní zprávy OVM v ČT, významně se zasloužil o kulturní aktivitu na Těšínsku. Podílel se anonymně na zpracování monografie Český Těšín 1920-1970, neboť v období

normalizace měl zákaz publikování.

Rodina v roce 1993

Děda na chmelu

Františka a Bedřich starší s vnoučaty

Děda Aleš telefonista

Práce s chytrým telefonem je docela náročná pro seniory.

Strýc Karel Buják

Karel Buják

Narodil se jako druhé dítě Roberta Bujáka (1888-1929), důstojníka celní správy a Anny Bujákové, rozené Matulové (1889-1964), kuchařky. Měl starší sestru Vlastu (8.2.1923-4.4.1997), která byla mojí matkou. Byl řidičem, později zásobovačem v Tatře a po celý život byl vášnivým rybářem. Měl syna Vítězslava, který je mým bratrancem. Také výborně vařil.

*Kdo umírá, neodchází navždy,
zůstává stále živý
ve vzpomínkách těch,
kteří ho měli rádi.*

V hlubokém zármutku oznamujeme
všem příbuzným, přátelům a známým,
že nás dne 28. 12. 2008 navždy opustil
ve věku 84 let náš milovaný otec, tchán,
dědeček a strýc, pan

Karel BUJÁK

bytem Český Těšín, Komenského 8

S drahým zesnulým se rozloučíme
v pondělí 5. ledna 2009 ve 14 hod.
v obřadní síni na hřbitově v Českém Těšíně.

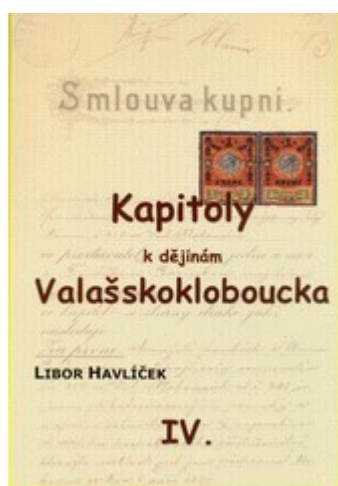
ZARMOUCENÁ RODINA

Libor Havlíček - regionální historik

Narodil se v Českém Těšíně 4.října 1955 v rodině středoškolského profesora Bedřicha Havlíčka, jako druhorozený syn.
Matka Vlasta byla úřednice. Již v dětství projevoval zájem o výstavy a historii.
V roce 1973 maturoval na Gymnáziu v Českém Těšíně z dějepisu. Pak studoval na Jazykové škole v Ostravě němčinu,
protože měl zakázáno z politických důvodů studovat vysokou školu. Později nastoupil na šachtu,
kde začal při zaměstnání studovat Vysokou školu ekonomickou v Bratislavě.
Poté získal titul inženýra. Přestěhoval se na Slovensko. Nyní žije v Čadci.

Začal zpracovávat otcovu pozůstalost a pokračoval v jeho díle. Napsal **Kapitoly k dějinám Valašskokloboucka**, 4 díly.

Webové stránky

<http://alfihosvet.wz.cz/>

<http://tesinak.xf.cz/>

<http://skupina-ibis.wz.cz/>

<http://training.xf.cz/>

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Wikipedista:Alfi51>

<http://tommy.wz.cz/>

<https://www.pocasi.toje.in/73701.html>

<https://www.youtube.com/user/ratafak51>

<https://html5.validator.nu/>

<https://validator.w3.org/>

<http://www.digitalniknihovna.cz/>

<https://uloz.to/>

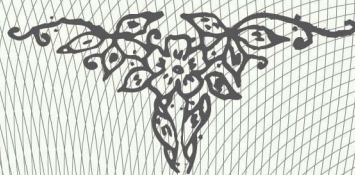
CERTIFIKÁT

Aleš Havlíček

Hodnota Vašeho IQ je 86

IQTEST
Jaké máte IQ?

WWW.IQTESTUJ.CZ

Vyšší intelligenčního kvocientu držitele certifikátu je orientační, při provádění jiných intelligenčních testů může být dosaženo odlišného výsledku.

IQ test - vyhodnocení - Mozilla Firefox

Webzdarma.cz X Doručené - Seznam Email X IQ test - vyhodnocení X HTML Barvy - Kompletní seznam X Ako na bankový účet v m X +

iq-test.stylove.com/vyhodnoceni.php?body=17&vek=14

Oldies Radio 103,7 F... Překladač Google Jazz24 Online Player Česká spořitelna - př... Seznam - najdu tam, c... Rozcestník Založte si prostor pro...

IQ Test

Máte na Einsteina?

Vyhodnocení

Správně jste zodpověděli 17 otázek za 13 minut. Hodnota Vašeho IQ je 125.

Test, který jste právě absolvovali, měří vcelku spolehlivě zejména střední a vyšší IQ. Jelikož se snaží měřit především inteligenci vrozenou, mají lidé mladší 16-ti a starší 30-ti let, kteří podali stejný výkon jako osoby ve věku 16-30 let, i podstatně vyšší IQ, protože schopnost řešit problémy originálním a efektivním způsobem se s věkem mění.

U osob, které zodpověděly správně všech 30 otázek, je pravděpodobné, že jejich skutečný IQ je ještě vyšší, než naměřený. Nelze ovšem říci, že toto omezení významu testu nějak degraduje, nejde o podcenění schopností vysoko intelektuálně nadprůměrných osob, ale o fakt, že hodnota vysoce nadprůměrného IQ je zcela výjimečná a objevuje se zřídka.

Pokud některá osoba v testu selhala, nemusí být příčinou jen nízký inteligenční kvocient, ale i nejrůznější onemocnění a vady nesouvisející s vrozenou inteligencí. Na závěr musíme zdůraznit, že k naprosto přesnému a zcela objektivnímu měření inteligence je samozřejmě zapotřebí absolvovat několik takovýchto testů pod vedením odborníků na specializovaných pracovištích.

[Statistika tohoto IQ testu v grafech](#)

[Hromada anket s možností vložit anketu on-line](#)

58.5 °C 18:40

V roce 2009 jsem se zajímal o 3D grafiku a vytvořil jsem několik obrázků ve 3DS Max.

